

Casa de l'Avinguda d'Emili Monturiol, num. 50

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Avinguda d'Emili Monturiol, num. 50

Coordenades:

Latitud: 41.52546947851
Longitud: 2.2256040188797
UTM Est (X): 435392
UTM Nord (Y): 4597381

Classificació

Número de fitxa 08209 - 121
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Fost de Campsentelles. Zona 03, Clau ECRv (edificació a conservar i rehabilitar amb valor històric).
Data aprovació: dl., 22/07/2013 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 5576701DF3957N0001HY
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 25/03/2024 - 08:33

Descripció

Casa unifamiliar exempta i envoltada de jardí, a la confluència del Torrent de Can Sunyer i l'Avinguda d'Emili Monturiol. Té dues entrades: una més gran a la cantonada, amb porta de reixa de ferro forjat de doble batent i una més petita. Està composta per diferents cossos de diferents alçades, amb coberta a quatre aigües tots ells.

El parament és de maó vist i destaquen els tremujals amb teules vidrades de color verd i el fumeral, recobert de rajola verda amb florons ornamentals de colors blau, vermell i ocre. La coberta és a dues aigües amb rajola vidrada verda.

La finca està delimitada per una tanca de ferro forjat damunt un sòcol d'uns 50 cm fet de paredat mixt, acabat amb una filera de maons posats a llibret. Les dues entrades referenciades estan delimitades per sengles pilars de maons vistos acabats amb una cornisa amb esfera de pedra com encapçalament.

Observacions:

L'Avinguda Emili Monturiol deu el seu nom al doctor homònim que estiuejava en una de les torres d'aquest carrer. El Ple municipal del setembre de 1926 acorda donar-li aquest nom i col·loca una placa que encara es conserva.

L'avinguda d'Emili Monturiol és una promoció homogènia i executada amb pocs anys de diferència de nombrosos xalets d'estiueig, la major part projectats pel mateix Mariano Romaní (gairebé una quarantena) BROUGHTON, M. (2009). Tots ells ben amarats de l'esperit noucentista, que recollia la tradició pairal catalana amb elements extrets del repertori neoclàssic. En elles els elements bàsics tradicionals són fàcilment identificables: teulades romanes amb ràfecs sortints, sense canalons, i sovint amb terracota o urnes de ceràmica vidrada o coronaments; cantonades exteriors de pedra o ciment, arcs de mig punt, sovint en agrupacions a les portes i a les obertures de les finestres; sòcols de pedra o ciment; de manera freqüent tenen una torreta quadrada o mirador amb teulada piramidal; la balconada ocasional, *loggia* o pèrgola.

Dels projectes de Mariano Romaní, 13 eren a Can Calet, 20 a altres parts de Sant Fost de Campsentelles i 9 a La Llagosta. Les cases més grans eren totes a la carretera de La Roca-Sant Adrià o molt a prop. A la carretera de la Roca els clients eren Salvador Mas (1928), José Pibet (octubre de 1929), Juan Serrallach (octubre de 1929) i al carrer Sant Jeroni eren Ramon Mor (1927), José Llop (gener de 1928), José Pibet (octubre de 1930), José Pibet (octubre de 1933) i Pere Estivill (maig de 1933). BROUGHTON, M. (2009)

Història

Es desconeix qui va ser el constructor o l'arquitecte de la casa inicial. Tal i com la veiem avui en dia, és fruit d'una reforma de l'any 1926 realitzada per l'arquitecte Josep Goday i Casals. Abans d'aquesta reforma la casa era la Marinette de Sant Fost, un bar restaurant on s'hi feien festes i balls, propietat del fondista Calderó que també era propietari de la Marinette de Mollet i d'altres existents en algun altre poble dels voltants. En aquella època l'edifici era de planta baixa que acollia la zona de cuina, barra del bar i els porxos laterals. A l'arc principal de la façana es conserva un escut que en el seu dia era l'accés a la barra del bar.

L'any 1926 (tal i com consta als plànols que es conserven a l'arxiu històric del COAC), l'Arquitecte Josep Goday i Casals va fer la reforma per convertir el bar restaurant en habitatge, afegint sobre la part dreta una planta més. Sembla que el Sr Josep Goday i Casals era cosí del fondista Calderó, i el Sr Josep Goday i Casals va decidir adquirir la casa per ell i la seva família per anar a passar els estius.

Els anys 1980 va canviar de propietari, el que la manté actualment, per adquisició a les filles de l'arquitecte Goday, amb el compromís de rehabilitar la casa amb fidelitat a la original projectada per Josep Goday i Casals cosa que l'actual propietari juntament amb el seu pare Josep Blanch Esteve, aparellador i apassionat per la construcció, l'art i la història, van executar amb la màxima fidelitat i rigor, tant històric com constructiu.

Bibliografia

BROUGHTON, M. (2009). "Mariano Romaní, arquitecte", dins *Campsentelles*, 12. Centre d'Estudis Santfostencs. Amics de Cabanyes.

PÉREZ GÓMEZ, Xavier i PÉREZ GÓMEZ, Ferran (1990). *Sant Fost, història d'un poble. Dels orígens a la Guerra Civil*. Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles, p. 147.

Enllaços d'interès:

[Mapa d'arquitectura i paisatge urbà noucentistes](#)

